

[Aase Olesen]

sig på samme måde som ansatte. Da vi ønskede det sidst, var ministeren og regeringen ikke hjemme; lad os nu håbe, at ministeren vil være hjemme næste gang. Ellers har jeg advaret ministeren om, at der er et EF-direktiv undervejs om disse spørgsmål, og der vil formentlig være flertal her i folketinget nu, så jeg synes egentlig bare, man skulle komme i gang med en reel ligestilling af ansatte og mindre selvstændige og deres medarbejdende ægtefæller; det kan ikke gå hurtigt nok.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Må jeg lige sige til hr. Lykketoft, at jeg ærlig talt ikke synes, det er særlig relevant, at vi netop ved denne lejlighed skal lave en dybtgående undersøgelse af, hvorledes aldersopsparringen er organiseret i dette samfund. De tal, vi har for kapitalpensionsopsparringen, tyder på, at det er betydelig mindre end 1 pct. af den kapital, der i øvrigt eksisterer i dette samfund som privat opsparring af aldersordninger og pensionsordninger. Det er altså et fantastisk lille hjørne, der er tale om her, og derfor kan jeg ikke se, at en undersøgelse er relevant netop på dette punkt.

Må jeg i øvrigt sige, at der ikke er nogen, der forhæler noget som helst; tværtimod er jeg sikker på, at man alle steder presser på, for at vi kan nå et godt resultat med vores skattereform. Men jeg synes stadig væk ikke, at det problem, vi diskuterer i dag, er centralt i forbindelse med vores skattereformforhandlinger.

Endelig vil jeg sige til fru Aase Olesen, at jeg praktisk taget altid er hjemme, og jeg er villig til at diskutere hvad som helst, som måtte komme op. Jeg er da også villig til at gå ind for de ting, som måtte være rimelige, og det er jeg da også sikker på at det radikale venstre ville være. Dette her er et af de forslag, som må betragtes som rimeligt allerede ud fra de argumenter, som fru Aase Olesen anførte i dag.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg forstod ærlig talt ikke rigtig skatteministerens betragtninger om, at kapitalordningerne var et meget lille hjørne af noget. I dagbladet Børsen fra 7. november 1984 offentliggjorde man nogle tal fra bank- og spa-

rekassetilsynet, der viser, at indeståendet på kapitalpensionskonti i bankerne fra 1982 til 1983 steg fra 5,2 til 11,2 mia kr., og at tilsvarende indestående i sparekasserne steg fra 1,9 til 4,5 mia kr. Der er i hvert fald tale om store absolutte beløb og en kolossalt eksplosiv vækst, altså mere end 100 pct. på et år. Derfor kan man spørge sig selv, hvad det egentlig er, der foregår her. Er det udtryk for, at disse kapitalordninger er så gunstige, at de giver anledning til noget skattespekulation, altså at pengene fra noget af det, vi har lukket for andre steder, søger herover? I hvert fald er det vitterligt, at en erhvervsdrivende, som er i slutningen af 50'erne, ikke kan finde nogen bedre måde at få forøget sin formue på og få en rente, der ligger langt ud over, hvad man ellers kunne have fået i andre ordninger, end at skyde nogle penge ind i en kapitalpensionsordning og hæve dem som 60-årig med en 40 pct.s beskatning. Jo tættere man er på det tidspunkt, hvor man kan hæve ordningerne, jo voldsommere er subsidiet i disse ordninger, og det bør også give anledning til nogle overvejelser.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne takke skatteministeren for hans velvilje og hans forsikring om, at han er hjemme, når vi taler om at ligestille ansatte og selvstændige.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål direkte også i anledning af det, hr. Collet sagde. Han sagde, at der var mange mindre virksomheder, som stod over for at skulle dreje nøglen om. Er ministeren bekendt med, at konsulenter f.eks. inden for butikshandelen direkte i disse år må råde folk til at dreje nøglen om i god tid, inden indtægten går ned, af hensyn til de dagpenge og den efterløn, der skal følge efter? Vi har indrettet et system, som betyder, at man formelt har ligestillet små selvstændige erhvervsdrivende på dagpengeområdet, men reelt har man ikke. Det fremmer lukning af virksomheder, og det har jeg påpeget flere gange bl.a. med mit forslag om, at man behandlede medarbejdende ægtefæller med lønmodtagerstatus sådan, at de fik andel i det sociale sikkerhedsnet på en række områder. Jeg synes, ministeren nu skulle gå op og vise, at han er hjemme i disse spørgsmål, og sige: selvfølgelig skal vi gøre